

in meso so pojedli. Drugo kravjo tatvino sta izvršila pri viničarju Janezu Skoščiču v Ploderšnici in jo je obdržal pri sebi Tomaž Zemljič. Našli so jo še pri njem. Posestniku Francu Somerju v Stogovcih sta odgnala kravo in jo prodala na sejmu v Mariboru za 600 Din. V noči od 11. na 12. marca sta obiskala hlev posestnice Terezije Hamer v Nasovi in sta njej ukradeno kravo prodala v Ptuj na sejmu za 550 Din. Predzadnjo tatvino sta izvršila dne 10. maja pri posestniku Alojziju Fuksu v Stogovcih, kravo si je obdržal Tomaž Zemljič in so jo sedaj vrnili lastniku. Zadnja krava je bila ukradena 18. avgusta Francu Perku v Žiču in tudi to si je obdržal Tomaž Zemljič.

Hitro so ga prijeli. Iz Ptujja poročajo: Ranželovič Dragotin iz Moslavine se je zvečer po opravljeni kupčiji šel krepčat

v neko gostilno. Pridružil se mu je brezposelni delavec Dermelj Franc iz Višnje gore. Ko se je najedel in napil na Ranželovičev račun, mu je za uslugo ponu-

dil prenočišče. Namsto v sobo pa ga je odvedel v mestni park, kjer mu je hotel ukrasti denarnico. Ranželovič je strgal tat udenarnico iz rok, pri tem pa ga je Dermelj sunil dvakrat z nožem v levo roko. Ves okravljjen je javil zadevo žandarjem, ki so Dermelja kmalu izsledili skritega v nekem grmu v parku ter so ga izročili sodišču.

Vlomilci so mu izpraznili trgovino. — Neznani vlomilci so izpraznili v noči v Pišecah pri Brežicah trgovino Josipu Kostevcu in so mu napravili škode za 26.000 Din.

Tri usmrtitve v Berlinu. V državni jetnišnici v Plötzensee pri Berlinu je bila izvršena 28. avgusta nad tremi na smrt obsojenimi smrtna kazen. Med temi je tudi nečloveška mati Karlotta Jünnemann, katero je obsodilo letoz meseca februarja na smrt berlinsko deželno sodišče, ker je svoje tri otroke izstradala do smrti.

Ptujčani!

Ptuj in okolica kupuje šolske potreščine v knjigarni Tiskarne sv. Cirila, Slovenski trg 7.

Tiskarna sv. Cirila.

Belgijska kraljeva dvojica. Smrtno ponesrečena kraljica Astrid in njen soprog kralj Leopold III.

V 37 letih 100 gramov radija.

Redek jubilej so slavili pred kratkem v Joachimstalu na Češkem v tamošnji tvornici za pridobivanje radija. Minuto je 37 let, odkar je odkril francoski znanstvenik par Curie radij in sicer v uran rudi v Joachimstalu. Za 1 gr. radija je treba 10 ton uran rude in 30 ton raznih kemikalij. Pridobivanje radija se je tekom let zboljšalo. V Joachimstalu so porabili do sedaj 1000 ton uran rude in 3000 ton kemikalij, torej 4000 t materiala. Ta material odgovarja teži, katero bi lahko naložili na 8 vlakov po 50 vagonov. Iz tega pridobljeni radij bi imel dovolj prostora v majhni

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Gruber je prežal z nožem v roki v odprini šotora. Bil je že v dvomih radi pravilnosti svoje pameti. Videl je, kako sta skočila naenkrat dva volka. Čul je udarec sekire; razložil je, kako se je skotalil eden volk po tleh, drugi pa se je speljal pod dvignjenim orožjem skozi in je pograbil orjaka za bok. Slišal je paranje obleke, in nato jo napravil kakor maček en skok in že je tičal zveri nož do ročaja v prsih. Ponovno je napadel eden od urnih sovragov Lavisona, prekotatil se je nazaj, razbit od železa. Bil je tih boj. Velikan je zapiral pot do tovariša in telet. Niti enkrat ni zakričal. Za vsako zver je rabil en zamahljaj in udarec; z neverjetno sigurnostjo je širil smrt in nudil molče sovražniku — čelo. Z bliskovitimi udarci je podiral divje bele severne pse, in ko ni nadaljeval nobeden več z napadi, se je izvil v mrzli molk iz orjakovih ust glasni:

»Ho! Ho!»

8

»Lavison! Lavison! Kaj je s teboj?« je vpraševal Gruber in plezal izpod šotora.

»Suknjo imam raztrgano, drugega nič, prijatelj.«

Trije psi so bili mrtvi; četrti in zadnji je še nekoliko hropel, a je istotako poginil.

Noč, ki je sledila pokolju volkov, se je dozdevala lovcema vsled prestanega strahu in nadčloveškega napora kakor neverjetne sanje. Zmrzla trupla pobitih in s sekiro na dvoje preklanih volkov so ob svitu jutra jasno pričala, da nista sanjala o bitki z zverinami, ampak sta jo tudi res bila in zmagala.

»Če bi imela vsaj nekoliko prehrane, bi še dosegla koč«, je rekel Lavison. »Psi in volkovi so pa strup.«

Gruber je našel med vso razno ropotijo na sanel samo eno patrono. Z zadnjim nabojem v puškini cevi sta krenila dalje proti jugu. Nekatero smreke so se pojavile na pusti ravni in sledovi severnih jelenov so vlivali novo upanje v obupana srca lovcev.

»Tam! Med smrekami«, je šepetal Gruber in

Slovenska Krajina.

Fantovski tabor v Črensovcih. Dne 25. avgusta je bil fantovski tabor v Črensovcih. Od bližje in daleč se je zbralo že v soboto popoldne lepo število fantov in mož. Prišlo je tudi več gg. spovednikov in tako smo videli že v soboto v najlepšem redu cele trume fantov, ki so pristopali k spovednicam v naši lepi župni cerkvi. Zvečer je bila ob pol devetih bakljada. V sprevedu je korakalo nad 1000 fantov in mož ter prepevalo naše divne narodne pesmi. Neprestano so se slišali kliči: Žive! Jugoslavija! Žive! dr. Korošec! Žive! katoliška prosveta! Ob pol desetih so odlični ljutomerski igralci, fantje prosvetnega društva, igrali z velikim uspehom dramo: »Zgubljeni sin.« — Drugi dan v nedeljo je bila zgodaj zjutraj budnica, nato več sv. maš, pri katerih je na stotine naših dobrih fantov in mož pristopilo k ev. obhajilu. Ob desetih je bila slovesna služba božja. Sijajno je pridigal g. kaplan iz Ljutomera o Kristusu Kralju. Nato je bila slovesna peti sv. maša, pri kateri je odlično prepeval fantovski zbor. Po sv. maši se je zbralo nad 3000 ljudi pred cerkvijo, kjer je bil lep oder. Zborova je otvoril g. kaplan Bejek, ki je bil duša tega mogočnega fantovskega tabora. Z našim skromnim, a kot čebela delavnim g. župnikom Zadravcem sta storila vse, da je ta tabor res sijajno uspel. Čast našim dušnim pastirjem! G. kaplan Bejek je z mogočnim glasom pozdravil vse navzoče zlasti gg. govornike. Nato je povzel besedo g. dr. J. Hohnjec, predsednik mariborske Prosvetne zveze. Vsi zadivljeni smo poslušali njegova v šaljivem tonu izgovorjena izvajanja. Nato je prečital g. kaplan Škraban svoj zelo poučni in vzgojni referat o komunizmu in katolicizmu. Za njim so govorili razni zastopniki prosvetnih društev in razvijali svoje lepe misli o katoliški prosveti. Mogočni tabor, ki je lahko v ponos prirediteljem, gostom in v vzgled vsej Slovenski krajini, se je zaključil s himno »Povsod Bog«. Pri tej priliki pohvalim našo odlično godbo Črensovec-Ziški, ki je med bakljado, zborovanjem in ob zaključku ubrano in zelo dobro igrala. Čast našim godbenikom! Popoldne je bila spet igra »Zgubljeni sin«. Dal Bog, da bi ta krasno uspeli tabor bil nekako preropenje za naše do-

bre fante! Žive! Jugoslavija in naša katoliška prosveta!

Resnica radi resnice. Nedeljski »Slovenec« z dne 25. avgusta je prinesel med drugim tudi vest, da se gospodje, ki se zbirajo okrog pristašev združene opozicije z dr. Mačkom na čelu, s poželjivimi očmi spogledujejo na Slovensko krajino. Tem gospodom, ki si svojijo pravico nad Slovencsko krajino, povemo jasno in odkrito v obraz, da so skozi tisoč let bivali v preostanku nekdanje Panonije vedno zavedni Slovenci, ki svojega slovenskega porekla niso nikdar zanikali in so prav v tem bili odporni proti vsakemu nasilju Madžarov. Vedno je in bo živel v Slovenski krajini zaveden slovenski rod, ki ljubi in bo ljubil svoj slovenski jezik. Poleg tega je pa vsa mlada naša inteligenca vzgojena v slovenskem jeziku in zavedna v nacionalnem smislu. Že nekdaš so

nas snubili Hrvatje in tudi sedaj, ko hočejo gospodje zajeti med narodom v svoje mreže ljudi, odločno odklanjamo vsako razpravo glede Slovenske krajine, ali je slovenska ali hrvatska, ker je samo po sebi umljivo, da je slovenska in bo to tudi ostala. Svoje vere pa v dr. Korošca ljudstvo v Slovenski krajini še ni nikdar zgubilo in je tudi nikdar ne bode. Ali so gospodje pozabili naše boje, ko smo javno povedali, da odklanjamo politiko g. dr. Mačka, še bolj pa njegovih slovenskih privržencev zahtevo, da bi se Slovenska krajina pridružila Hrvatski? Če se hočejo spustiti z nami v razpravo, jim bomo lahko dokazali vse potrebne zgodovinske vire za resničnost naše trditve. Sicer pa to niti ni potrebno, ker se Slovenska krajina niti ne bo ozirala na te gospode in bo z vsakim temeljito obračunala takoj, kdor bo hotel ji to misel vsiliti.

Kmetškemu listu.

Naša odkrita, povse stvarna beseda o društvi kmetških fantov in deklet je »Kmetški list« ozlovoljila ter mu potisnila v roke pero, da je zapisal na naš naslov zafrkljivo besedo v odgovor. Na stvarne podatke zafrkljiva beseda: to je najslabša polemika. Bolje bi bilo, da bi »Kmetški list« molčal ter se tako ohranil na »filozofski višini«, ki ga na njo postavlja njegova velika domišljavost. Zvezi kmetških fantov in deklet pa je storil slabo uslugo, ker je kot glasilo bivše kmetijske stranke, ki je svetovno-nazorno liberalna stranka, dokazal tesne zveze med to stranko in Zvezo slovenskih fantov in deklet, kar smo mi v svojem članku trdili.

Iz odgovora »Kmetškega lista« diha pristno liberalni duh, ki se odeva v znane stare obrabljene fraze, kakor n. pr.: o svobodi, ki je kmečki pameti ba- je šele zasijala s prihodom organizira-

nega kmetško-mladinskega gibanja; o kmečki glavi in pameti, ki je bila doslej dobesedno zaslužnjena; o osamosvajanju mladine, katera ruši okove, ki so jo oklepali do nezasišane boječnosti in ponižne vdanosti; o doraščajočem novem kmetškem rodu, ki ne potrebuje jerobstva in varušta, ki je doslej tako farizejsko zastrupljalo in rušilo naše kmetške domačije itd.

Kaj ne da samo stare cvetke iz vrtov liberalnega časopisja, niti ena ni nova ali originalna, vse pa so več ali manj žaljive za našega slovenskega katoliškega kmeta. »Kmetški list« prodaja s svojim »pristno kmetškim« pokretom slično prosvetno blago, kakor ga je že svojčas prodajal ptujski »Štajerc«. Razlika je v tem, da »Kmetški list« to dela pod nacionalno firmo, »Štajerc« pa je to delal pod nemškutarsko; duh pa je povsod isti. Kam zapelje ljudi ta duh, nam pojasnujejo poročila iz raznih krajev, ki nas obveščajo o tem, da so se pokreta kmetških fantov in deklet ponekod popolnoma lotili komunisti. Vprašamo »Kmetški list«, ali mu je to »jerobstvo« ljubše kot nadzorstvo katoliške cerkve in njenih duhovnikov,

je spustil motvoz, za katerega je vlekel sani. Med črnim drevjem so se gibale sivkaste postave.

»Jeleni!« je rekel Lavison. »Hitro! Streljaj! Ne zgreši!«

Na strel pozvani je čakal. Poznal je vrednost zadnje krogle. Posedal je potrpežljivost lovca. Ko je hotel jelen preko jase, je Nemec zažvižgal. Šele nato je pomeril ter sprožil.

Na 400 korakov je rabila krogla gotovi, četudi trenutni čas, da je zadela v cilj. Kako neskončno dolgo! Oba možakarja sta čula razločno votli udar svinca. Jelen se je zgrudil, se pognal kvišku, zbežal navzdol, se spotaknil in ni več vstal.

Ena ura odpočitka z ognjem in mesom je spremenila na mah za oba potnika celi svet. Svetlikujoča snežena pokrajina je naenkrat zgubila bridki mraz — smrtno groznjo.

»Kaj je to?« je vprašal Gruber.

Sled raznih indijanskih mokasinov (čevljev). Vse stopinje so bile obrnjene proti severu.

»Proti severu! Kaj naj to pomeni?« Amerikanec je stopal naprej in zmajeval neverjetno z glavo.

Zopet noč, čista, mrzla, srebrna, tiha noč! — Lovca sta se odpočivala in čakala na strahotno tulenje. Zopet dan, beli dan, tihi dan! Lovca sta potovala naprej, naprej in zmiraj naprej in čakala, kedaj se bodo oglasili volkovi.

Ko se je zdanilo, sta bila oddaljena samo še 30 milj od koč. Samo en dan še!

Amerikanec je govoril le o kožah, o prelepih belih kožah, katerih ni mogel vzeti s seboj. Gruberja so bili vse na svetu mali bizam-voleki, ki so kopalji in izkapalji izpod snega hrano.

V tej noči je odrekla čuječnost. Preveč utrujena narava se je zoperstavila, oba moža sta zaspala.

Amerikanec se je prvi zbudil, porinil odeje s sebe in skobacal izpod šotora. Strahoviti izbruhi jeze, pomešani s kletvicami, so priklicali tudi Franca ob stran tovariša.

Neposredno v senci šotora, na mestu, kjer sta jih privezala, so ležali mali bizam-voleki na rdečem snegu z otrplimi udi — mrtvi. . . Sled indijanskih mokasinov je razodevala lovčema dovolj jasno celotni potek žaloigre.

(Dalje sledi.)

stekleničici od 100 gr. mov.

Karl Guiney Chase iz San Franciska v Kaliforniji pusti sedaj prepeljati vsak posamezni kamen od pred 150 leti od njegovega starega očeta v Portlandu ob vzhodni obali Amerike pozidane hiše ob zapadno obal, kjer bo hišo starega očeta zopet pozidal.

V Združenih državah Amerike je 287 poslopij z nad 20 nadstropji. Polovica od teh nebotalnikov odpade na mesto Njujork.

Od časa ukinitve alkoholne prepovedi v Združenih državah Amerike je zgubila država na davkih in carini na alkohol 20 milijard dinarjev.